

RABBI RATAEL BLUM

165 HAINES ROAD #2

BEDFORD HILLS, N. Y. 10507

(914) 666-6800

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשי"ע"א

בעדפארד הילס, ניו יארק יע"א

ב"ה

ב"ה

יום ה' בין עשור לחמשה עשר לס' שם יזבחו זבחי צדק חשמ"ג

שלו' וברכה וגמח"ט לכ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק המפורסם בכל אפסיים עומד לנש
בבש"ק כקש"ת מו"ה משה טייטלבוים שליט"א אבדק"ק סאטמאר יע"א.

אחרשה"ט ההכרח יאלצני לבא בכתובים אף בימים שאין הלבבל יוצא בקולמסו
מסירדות מצוה של ימים הקדושים, כי נוגע לדברים העומדים ברומו של עולם. ומכעט
זה אבקש סליחה ממעכ"ת על הטריחי אתכם באריכות רברים אהר אך לא למוחר הנה.
הנה כל הגנים שעל"ט מעת שאני דר באמעריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר שלא
להתערב בפרטי עניני כשרות והכשרים מכמה סעמים, ואף בג' שנים ומחצה שעל"ט באו
לאזני שמועות מחרידות ומכאיבות במצב הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד שהגיע
לכך ע"י סיבוה מן השמים שבעשי"ת העל"ט הביאו לפני בשר שקנו מחניות הכותזקים
ליותר טובים והראו בעליל לכל דואה כי המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל כי
בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה', מדקדקים במצות ונשמרים מכל חשש כל דהו של איסור
דרבנן ובפרט במאכלות אסורות, קהלות הקדושות ביותר שנשארו לנו לפליטה, נכשלים
בלא יודעים באכילת חלב גמור דאורייתא שאיסורו בכרת ר"ל. מובן שלא יכולתי
להתאפק עוד כי יראתי מגודל האחריות של מי שיש בידולמחות וכו' ובפרט בעון
נורא כזה ואמרתי לא עח לחשות ותיכף שלחתי מכתב לחלמידי הי"ו שהגיע אצלם ביום
עש"ק שובה שהודעתי להם בקוצר אמרים שיש מכשולות בניקור הבשר ולכן אין לאכול
שום בשר בהמה עד שיחוקן הדבר על נכון.

בש"ק אחצ"ה בא אלי הג' הדיין דסאטמאר שליט"א בשם הגאון הצדיק דסאטמאר
שליט"א לשאול אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו האמת כאשר הוא כי נוכחתי
לרעת שהקצבים מכשילים את הרבים בחלבים אסורים אליבא רכו"ע, ואף בדאורייתא.
במוצש"ק ליל עיה"כ קרא הגה"צ דסאטמאר בסעלעפאן שהוא דורש ממני שאוחס אנשים
שהראו לי הבשר יראו גם לו חומ"י בחצי הלילה שידאה בעצמו מה מצאו. מאחר שזה
הי' מן הנמנע אמרתי לו שאשתדל למחר לשלוח אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין
היטב לבאר לו את כל ונוכחת והי' מדוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו שם גם הרב
מאדווארי והרב ממאנסעווידעא שליט"א. אח"כ באותה לילה קרא הרב מאדווארי
בשליחות הגה"צ מסאטמאר שליט"א והדבר נקבע למחרת יוה"כ כאז יתאספו לדבר כנ"ל.
ומאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר כלום עד למוצאי יוה"כ באו והגידו לי שביוה"כ
הכריז הדיין (פ"מ) בבהמ"ד קהל ייטב לב במעמד אלפים שהבשר הנמכר במקולין של

קהל ייס"ל בווייליאמסבורג הוא כשר בלי תקפוק. ונשתוכמתי על שמועה זו כי באה, כהו פירוש הדברים אחרי שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום מכריזים שהכל טוב והי' בעיני כחידה סתומה. גם הגידי לי מכמה רבנים אחרים שכבר הכריזו בט"ק כ"א לעצמו שהבשר כשר, ובתוכם בקהלת יעקב דפאפא, הרה"ג ר' יחזקאל ראטה והרה"ג מדעברעצין, ואף א' מהם לא קרא אלי לסאול אף שאלה אחת אודות הערעור, והדברים היו מרפסין איגרא אצלי. אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפשי הנסמעים לי הנלתי השומע ישמע.

שבת וראיתי כי בכ"ז לא יצאתי יד"ת ומחוייב אני לעשות כל אשר בכתי להציל רבבות מישראל מעון נורא ויהי זה ראשיה דרכי לערוך סכתב זה לכבוד הגה"צ שליט"א אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי סקר מבלבלי' אותם, ואילו ידעו מה שידעתי אני בודאי היו זועקים מרה ברחובות העיר שאסור לכל אשר בשם ישראל יכונה ליגע בבשר בהמה עד שיחוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי בזה להודיע להדד"ג ראשי פרקים א) בהסתלשלות הערעורים. ב) סיבת המכסולות. ג) המכסולות. ד) התיקונים הדרושים, מפי ידיעתי וידיעת עסקנים המסתדלים בזה ובקיאים בו היטב. ומוכסתני בצדקתם שכאשר ישמעו דברי הנאמרים באמת וצדק כחורה יעשו.

סדר השתלשלות הערעורים והנסיונות לתקן

א) לפני בערך ג' שנים ומהנה בא לכאן מנקה מוטחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכסולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל הוכר הקנין הי' דורש לעיין בו בכבוד ראש ולברר הדבר. הבירור היחיד שפעשה אז הי' שקראו אסיפה מרבנים, ואותם המנקרים עצמם שהי' הערעור עליהם הם העידו על עצמם שכשרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דקתם סכל הדבר הוא ענין של כנהג מקומות ואנשי מדינותנו נוהג כבימי קדם ואין חיוב לקבל מנהגים חדשים של דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו.

ב) מאז עד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעשו לשמע דברי הרה"ג מלאכי כסתור לשם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שהכליתו לימוד ניקור ומומחיותן ונאמנותן בידיעת ההלכה וחלק המעשה פוסמן והועד מפי הבד"צ מירושלים שליט"א, וכולו מיוסד על מומחים שקיבלו קבלה מפי רבותינו הגאונים המפורסמים מדירות הקודמים שבעמם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ש סאלאנט ושאר רבני ודילני הב"ד דירושלים, ובסתן הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והסענות לא כצאו אוזן קשבת בין אותם שבידם לתקן ולא האמינו להם, כי הלא תלוי הכל במנהגים, וכך הי' מפורסם תמיד אצל כל ההכונים.

ג) לפני בערך חצי שנה נתחזקו הערעורים יותר, ורב גדול א' החחיל להסתדל לעיין בדבר, והחחיל קצת לראות מכסולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יחידים וקצת בכנופיה, אבל החובאות למעשה לא היו ולא כלום.

ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והביעו שהתאחדה"ר תזמין לכאן שני מנקרים היוהר מומחים ומפורסמים בבדקתם ויראתם בא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המצב האמיתי ומה צריך לתקן ויעשו הכל בצינקה באד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהלות קדושה. החשובה להם היתה כי אין להתאחדה"ר שום שייכות

לכשרות הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציעים רוצים יכולים להביא המנקרים על הוצאות של המציעים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכוה הרבים. טוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא התאחה"ר השלה כלוחים לא"י לברר הבשר הם.

(ה) במסך כל הזמן הי' הרבה משא ומתן בין העסקנים ומעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"ט הביא הרה"ג הנ"ל שעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחה"ר עם המנקרים, ומאוחר אסיפה נהוורע להם במקצה, והחליטו להקן איזה דברים שראו בהם בעצמם ממשול, ושלחו דשימת הדברים הללו בעינעא למספר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחניות שהתח השגחתם, וברשימה זו עכ"פ הודו במקצה. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים תיקון כפי ששמעו מהמערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעת המוכחים, ומלבד זה כמעט שלא נשמע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשמוע, ולא באופן ובדרך המחוייב עס"י התורה. (גם יש בשר שנקנה אחר זמן זה שנשאר עליו חלבים שציוו באותה הרשימה להסירן.)

(ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכסירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, מהמת חסרון ידיעה ובקיאות בדבר. לדוגמא הי' רב אחד נוהג הכשר על חנות קהלה גדולה כשבאו אליו שני אנשים לעוררו על הנעשה בחנותו לא רצה לשמוע רק צעק עליהם ודהאם בטהי ידים, ומאז ועד עתה הולך ומפרסם שהכל בסדר. מורה הנוראה אחר נוהג הכשר על חנות מקהלה גדולה כשעוררו אותו על ממשולות אמר שהוא רוצה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיביין, טוב רצה לתקן וחזר בו אחר שדימה בדעתו שא"צ תיקון יוהר רק לצוות לקצב לעשות כרשימה התאחה"ר הנ"ל ודי בזה, הגם שגם כמה מהדברים שהיו כתובים ברשימה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי כונחה. ועוד כהנה.

(ז) הארמו"ר מוויזשניץ שליט"א במאנסי בשמעו קצת הדברים ואחר שראה בנו שליט"א מקצת ההיכות בשר כאלו הנקנה בחניות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבורר. ועד עתה עומד על עמרו בפקודה זו. (נוסף ע"ז שלה אה א' מאנסי שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראות אה הבשר, וגם הוא העיר לו שהמצב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לטעון לאדמו"ר מוויזשניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך לתקן, והחשובה ע"ז מהם בא אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כדלהלן (סעי' י').

(ח) באסיפה התאחה"ר הנ"ל נתגלה מקצת מהמצב הנורא, לדוגמא הי' סם מנקר אחד שמחזיקים אותו מהמומחים ביותר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל דבריו כאד וכשהראה לפני הרבנים אופן הניקור הוציא מתחת ידו כבד בחזקת מנוקק ונשאר עליו הלכ גמור, ונעטה סם רעש גדול כמנקרים אחרים שהשאר חלב. גם נתגלה סם מעשה בחלב הסהול שהוא דאורייתא.

(ט) בכ"ו מנ"א העל"ט כשהי' הרב הגאון האריר אב"ד דירושלים בקרית יואל בהילולא של רבה"ק מסאטמאר זי"ע הפצירו בו שני פעמים אנשים מסויימים שיחחום על כרוז שהכל מסודר וטוב בניקור הבשר באמקריקא בלי שיהי' לו כוס ידיעה או בירור בדבר. (מובן מאליו שסירב ולא חתם).

(י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים מהתאחה"ר מכתב עתה הנקרא "התאחדותנו" והרפיטו סם דברים שהם מכוונים ליתן הרושם שכל השערורי' בענין הניקור אין לו

כל יסוד, ולצורך זה צירפו מכתב מהבד"צ שיש לשמוך בזה על רבנים המפקחים בארצה"ב, ובאותה שעה ממש נרפס ב"דער איד" מא' המפקחים היותר מפורסמים שהכל טוב ומסודר. וב"ז השאיר רושם על הקורא שכל הבשר מותר לאכלו בלי חשש ופקפוק, וב"ז אחר שכבר ידעו בהנ"ל ועוד מקורות שונים בהרבה הפירוט ומכסולות. אלה הם קצת מהדברים שעברו ויש הרבה יותר וקשה לפרוט.

סיבת המכסולות

והנה לבוס ריהטא כל עובר ישובם איך נהייתה הדבר הזה איך אפשר הקצבים שומרי תורה ומצוה יכסילו את הרבים באיפור כרח"ל, ואיך אפשר שרבנים גאונים וצדיקים לא ירגישו בדבר ולא ירצו להקץ ויסמכו על שמועות כורחות ויכשירו דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דיש קלא דלא פסק ההולך וחזק בפרקורים שיש מכסולות עצומות, וכ"ש כשכבר נהגלה קצת הדברים לעיניהם. (א) התשובה ע"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם ביסודם הוא מצב היהדות בכלל היום שדעת בעה"ב דוחקת ולוחצת על הרבנים למשול בקה' והרבנים חסרים אינים לעמוד כנגדם כרצונם האמיתי מפני התראותיהם והגזכותיהם, שקריהם ופיתויהם אשר רבו בכל דבר אשר איך כאן המקום להאריך בו. זהו בדרך כלל. ובפרטות פרטה החלבים יש כמה סיבות ונפרטם בקצרה.

(ב) הרבנים הגאונים במעט באיך בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהנחה סומכים על המנקרים שהם הקצבים. (ויש רבנים הזוכרים מעט מכנים קדמוניות מה שראו או שמעו, או שלמדו עתה קצה אחר הערעורים, אבל לפי עדה הכומחים א"א להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהנחה סומכים על הקצבים א"כ בידי הקצבים להטוה לבגס כרצונם בעדותם וחלקלקוה לכוונם, ולדאבוננו הצליחו בזה מאד.

(ג) המנקרים רובם למדו אחד מהשני, ואיך יסוד חזק למקור לימודם. וכ"ז בחלק המעשה אבל בחלק ההלכה אינם יודעם כלום, וכל מעשיהם כמעשה קוף בעלמא, ואצלם הואי כחלק מאומנות הקצבות, ובהרבה חניוה משחמשים לצורך זה בקלים ורקים ע"ה, פועלים שכירים שהראו להם הטעולות שעליהם לעטוה.

והנה ידוע מפי ספרים ומפי בומחים כי ניקור קשה ומכובך יותר מטחיטה, ואם בשחיטה צריך א' לימוד ההלכה על צוריו. (ב) לימוד למעשה ממומחה מוסמך. (ג) כתב עדה משהם מומחה שידוע האומנות. (ד) כתב קבלה מרב שידוע איך לנסוה. - כ"ש וק"ו בניקור שצריך כל אלה.

(ד) מספר המועט מהמנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בשנים קדמוניות רובא דרובא היו פהוהים כבן כ" ולכל היוהר כ"ה שנים בחלח המלחמה, ובימי הזעם הופסקה השחיטה הכשירה לגמרי בהרבה מקומות, ויש שהי' ההפסק להרבה שנים, וידוע ממזמחים שאף מומחה ורגיל בניקור אם מפסיק עבודתו לאיזה שנים שובח לגמרי, וא"כ על מי סומכין בזכירת קבלת ניקור אונגארן.

(ה) באונגארן לא השתמשו כלל בחלק אחוריים אפי' עם ניקור, נמצא שכל מה ששייך לחלק אחוריים איך שייך לזכור כלל מאונגארן כיון שלא השתמשו בו ולא ניקרו אותו. (ואם הי' מנקר שעשה כן על דעת עצמו הרי בזה עצמו הי' נפסל מאומנותו.)

(ו) סלסנים בכל מקום לא הי' לקצב דריסת רגל בהנות אלא בשעה שהי' שם

משגיה מסונה מהקהל שהסגיה על הכל. המסגיה לא קיבל משכורתו מאת הקצב, ולא היה הלוי צו כלל והוא היה לו מפתח התנוה ורק הוא היה יכול לפתוח התנוה, ובאן הכל ביד הקצב או שכירו ועליו סומכים בכל דבר בין בידיעה ההלכה ובין במה שמקיים למעשה ואף כי הרבה הם שוכרי תוכ"ג באמת מ"מ א"א לסמוך על הקצב בכל כה"ג כי הנסיונות גדולות, בטירהא והפסד ממון הרבה בהסלכת בטר הרבה לאסבה, ובמשך הזמן משגגה יוצא לההרכלות ופשיעה עד לכזיד. והקצבים במשך הזמן נעשים מעיזים נגר רבניהם ואינם צייתים אפ"י בגלוי בכה שמזהירים להם וכ"ש בכהר. לדוגמא בא' החניות המהודרים ביותר שאלו את הקצב המסונה על ההנות למה כוכדים אצלו סאלאמי כיון שבורה שהוא טריפה מחלבים, אמר אילו לא היה עתה הכהומה היה מנסיק מלמכור, (ובשביל זה מכסיל רבים במזיר, ומה היה עד המהומה הלא ידע מזה גם לפני כן כפי עדות פיו עצמו).

בהרבה תניות נזהרים עתה כבר מאד מפני הערעורים שלא למכור חתיכה שלימה שאפשר להכיר תלבו עליו, ובתנוה של קהלה גדולה אמר בכירוש שהנהלת הקהלה פקד עליו שלא ליתן חתיכה השלימה לסום קונה, ועוד הרבה כאלה.

המכשולות

- (א) החתיכות אשר שהביאו לפני נקנו ע"פ עדים נאמנים - (ביורעי ומכירי שנאמנים כמאה עדים) מלוקט מבערך חמש עשרה חניות היוהר טובים. מרוב תניות קנו הרבה ביני ההיכות ויש שכפלו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היטב ושכל החניות כולם בלי יוצא מן הכלל לא היה אף אחד שהיה נקי במכשולות; החתיכות שהראו לי לא היו כל מה שקנו שלא היה פנאי וטורח לראות הכל.
- (ב) המט עשרה החניות הנ"ל שנמצא החלבים בנשר שלהם, כוללים גם אותם שרובים לדמות לעצמם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המדובר, אלא שאין רצוני לגלות שמות חניות ומה הם החתיכות שמצאו בהם וכו' כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי בדרכי שלוי ולא לבזות ולהספיל או להרבות כחלוקת ח"ו וע"כ מנעתי מלגלות זה להדיא אף למי ששאל ע"ז, ועיקר מטרתו הוא להודיע כי כשב הניקור בכללו באמצעיתא הרום עד היסוד וא"א לאכול שום בשר בהמה כלל עד שיחוקן כראוי.
- (ג) כבר נתבאר למעלה שהיה מחתיכות הללו שנקנו בהלב אשר עליהם אחר שכמה מחברי ההאחה"ר ציוו בצינעא להסיר אותם החלבים.
- (ד) ע"פ המנקרים שהיו הם נעשה רשימה מי"ב תלבים שנמצאו על אותן החתיכות ואלה הם שמות החלבים:

- (א) טריפה קאלנכר נמצא מחלק האחוריים עם הלב כעליו.
 (ב) קצה הצלע הי"ג.
 (ג) קרום היוותרת מעס.
 (ד) חלב שהחח קרום היוותרת.
 (ה) קצה הקרום העב שעל הכסלים.
 (ו) קרום הדק שהוא הקרמי דכפלי.
 (ז) קצת חלב הכליות על הבשר עב של הטרפס.
 (ח) הלב שעל הספונדר.
 (ט) קרום הדק על הראפלע וחלב שחחחיו.

- (י) סחוסים של צלע י"ב וי"א וכו'.
- (יא) בשר שבין צלע י"ב לי"ג עם הגלע.
- (יב) חוטי דכפלי מקצת מן החוט.

(ו) החלבים הברסימה זו אף כי מועטין יש לחלות במנהגים (וגם בזה יש חילוקי דיעות אם הלוי במנהג ואם מנהג אונגארן הי' להיהרא) אבל רובם אינם תלויים במנהג כלל ואסורים לכו"ע ובכל מקום בעולם, ויש מהם מראורייתא, וכמבואר בכל ספרי ניקור. כל מנקה בקי ידע מחוך הרסימה שהדבר כן, ושאיין לבלבל בזה.

(ז) טענה גדולה נפוץ בין העולם ואף אצל רבנים שכל המדובר הוא בכנין צלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו נוהגים לאיסור ברוב המקומות), שדבר זה הוא רק א' מהדברים, אבל יש עוד הרבה דברים שאינם שייכים למהלוקה הצלעות כלל. וטענות כאלו הנפוצים בהמון, כמו מנהג וצלע י"ב וכו' מסטטס המותרות ומבלבל הדיעות.

ח) אין לדייק מהרסימה הנ"ל שאין מכסולות יותר מזה אלא שהבשר שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם היו עוד ענינים בבשר טבידס שלא הראו, וחוך מזה טובן המן הנמנע לקנות כל מיני בשר מכל הנוח כדי לברר הכל בחמת היגיעה ורמים כרובים טעולה.

וכבר נהפך גם גביית ערות מחלבים שמצאו על חתיכות שנקנו בעה שהאדמו"ר כוויזשניץ צוה הכרזהו.

(ט) מלבד מה שראיתי בעצמי נהביר מכה מקורות נאמנים אשר אכ"ט להאריך בהם ממכסולות שונים, ובסיעה וחסרון ידיעה שבניקור.

(י) חוץ מפשיעה בניקור עוברים על מנהג אונגארן שאסור להשתמש בחלק אחרונים כלל אפי' בניקור, ונהביר בבירור גמור שבבית המכבחים כאן חותכין עם חלק רבנים החיכה גדולה מחלק אחרונים וכולחים אותם לחניות ואנו תלויים בזה ברהמי בעלי ההניות הקצבים אם מסכימים להפסיד ממון הרבה בקביעות ולזרוק החיכה זו לאפה, ואם יודע כמה לחתוך, או שישהמש בו לקונים בגלוי או בסתר, ובמציאות נהגלה שכמה חניות מוכרין חלק זה בפועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי דעהן) וכוכרין.

(יא) הקצבים עצמם מעידים שמוכרים לעשות סאלאמי וווארכטן בשר שאינו מנוקר, ושהסאלאמי אסור, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנוהיהט.

(יב) כל הבשר הנמכר לחנות (האלסעיל) בכל קטווי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמסר לבעלי חניות שרובם (חוץ לסכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא משחיטה גלאט שבברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חששות של חלב ושטרין ניקור ובקיאות ונאמנות בזה יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות המכסולות, ובנסיונות שניסו לתקנו בכיין

ג' שנים וחצי שעברו על"ט, והמצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני כחולם חלום, אלפים ורבבות בנ"י נכשלים באיסור חלב הנורא ואין דורש ואין מבקש לתקן, וכסנעשה איזה רעש בעיר מהרים להחאסף האיך להשחיק ולהודיע כי יאכלו ענוים וישבעו, והמון עם הולכים לדרכם בדברי לעג ובוז וטענות של הבל שאין קץ לדברי רוח.

ע"כ אליכס אישים אקרא דבנים גאונים וצדיקים אשר בית ישראל בצל כנפיכס יחסיון אנא חוסו נא להודיע תומ"י לרבים כי ימנעו לעת עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי ער שיתקנוכאשר יבואר, ואף כי קשה מאד, מ"מ לאכול חלב קשה הרבה יותר בזה ובבא. והחוב על כל אדם מישראל לעשות כל אשר בכחו להשיב רבים מעון פלילי. ואס נשאר עוד ספק בלבכס נא תזמינו מנקרים מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני החיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לחקן הניקור באופן נוח וקל ובצנעא, ואס רואה כהדר"ג צורך יכזל להתקשר אחי לשאר הפרטים.

והנני בטוח בצדקת הדר"ג שיהא נעשה כל אשר ביכולתכס למען כבוד ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית עמו כי אין לנו לישען אלא על אבינו שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים ויעדה עלינו רוח טהרה ממרום ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

ואכפול להודיע שח"ו אין כוונתי לצער שום נפש מישראל או שאר כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של בקשה שלא לפרסם מכתב זה כלל וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים באיסורים חמודים, וה' הטוב ישים חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק לחקן, וכל המסייע הוי ממזכי הרבים, ונזכה לאורו של משיח בקרוב ובמהרה דידן וגמח"ס לכולנו בחוכ"י בע"ה אכ"ר.

ה"ן רפ"א כ"א